

нѣкой соудѣхъ презъ цѣрква
та.

17 И оучеше ги, и говореша: не е ли писано, зашѣ храмо мой, храмъ на-моливта та ще да се нарече на сички те глзѣщы; а вые го направихте пещѣра разкѣйническа.

18 И чѣха това книжничы те и архіерей те, и тра-сеха съ кой начинъ да го погѣватъ: зашѣго се боѣха ѿ него, че сичкѣо народъ се чѣдеше на оученіе то мѣ.

19 И като мржкна, и излѣзе Исусъ вжнъ и зъ градъ та.

20 И на оутринята, като заминѣвахъ ѿ тамъ, видѣха смоковница та и зсжхнала и зъ коренѣ те.

21 И като се оусети Пѣтръ, рече мѣ: Оучителю, виждъ, смоковница та, шото а про-клѣ и зсжхнала.

22 И ѿговори Исусъ, и рече имъ: имаите вѣра Божіа:

23 Зашѣго истина ви говоримъ, че който рече на таа планина, вдигни се, и фжри се въ морѣ то: и не оусемнаѣсвасе въ сжрацѣ то си, но вѣрѣва, зашѣ онова шото дѣла кѣва: ще мѣ вжде сичко шо да рече.

24 Затова ви говоримъ: сичко шото просите, когѣто се молите, вѣрѣвайте че ще го пріймете: и ще да ви вжде.

25 И когѣто стоите да се молите, прощѣвайте, ако имате нѣщо на нѣкого: да и вамъ прѣсти Отѣцъ вашъ небѣсншй ваши те согрѣшѣніа.

26 Ако ли вые не прощѣвате, нито Отѣцъ вашъ небѣсншй ще ви прѣсти согрѣшѣніа та ваши.

27 И ѿидѣха пакѣ во Іерусалимъ: и като ходеше внѣтре въ цѣрква та доидѣха при него архіерей те и старѣщы те.

28 И рекоха мѣ: съ коѣ власть прѣвишъ тѣа работы) и кой ти даде таа власть да ги прѣвишъ;

29 А Исусъ ѿговори. И рече имъ: ще вы попытамъ и азъ едно слово: и ѿговорѣте ми, и ще ви кажемъ и азъ съ коѣ власть прѣвимъ тѣа.

30 Врѣченіе то Іованново ѿ неѣо то ли бѣше, или ѿ чловѣщы те; ѿговорѣте ми.

31 И мѣслѣха въ себе си, и говорѣха: ако речеме, ѿ неѣо то: ще рече, а зашѣ него го повѣрѣвахте:

32 Ако ли речеме, ѿ чловѣщы те: боѣхасе ѿ народатъ: зашѣто сички те имаха Іованна, че во истина бѣше пророкъ.

33 И ѿговориша, и рекоха на Исуса: не знаеме, и Исусъ ѿговори и рече имъ;